

Per **Enric Cendra**

ValènciaExtra, 27-11-2017

Ja fa mesos que el debat polític al nostre país es troba contaminat per diferents actors i agents que busquen la confrontació, no al modus més estrictament parlamentari i propi de les democràcies del nostre entorn, sinó alimentant el conegut fanatisme front a tot allò que tinga a vore amb la llengua i la cultura pròpies del poble valencià. Es tracta d'una ofensiva premeditada, estudiada, orientada a desestabilitzar tota acció de govern que cerca dignificar la identitat del nostre país, després d'anys de desfeta de la dreta reaccionària que tots coneixem.

Contra l'ensenyament. El búnquer, fent gala de la seua bona 'educació', ha optat per atacar els mestres i professors, assenyalant-los públicament, utilitzant els seus braços armats mediàtics per desprestigiar la seua feina. Això, simplement, respon als interessos d'una gent sense escrúpols que està disposada a intentar-ho tot per boicotejar l'acció de govern. Si més no, sembla reprovable recórrer a no sé quins (arguments?), propis d'una disputa d'anar per casa i d'un nivell molt allunyat d'una democràcia sana i moderna, que desprestigia el cos docent en comptes d'homenatjar-lo cada dia.

El conflicte lingüístic. Esta és la joia de la corona, 'la preferida por los valencianos' que deia un conegut anunci d'arròs. Ara la disputa ja no és estrictament valenciana, sinó que arriba fins i tot al Congrés espanyol. Mapetes amunt i avall, el debat se reduïx a diferenciar les llengües com si fóren xampús: tot el món porta un filòleg a dins. Amb molta bandereta i molt poca vergonya, com de costum, encara lluiten per reviscolar baralles passades que no porten enlloc.

I ara, els diners. Amb el finançament els està costant una miqueta més eixir de l'impàs. Quedar-se sols mentre tot un poble resta al carrer defensant-se col·lectivament, és dur. Potser feien bous el dissabte i no van poder vindre? No ho sé, clarament som de models totalment oposats.